

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Aflentatio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Socrates, Lupi cum sint canibus similes, affentatores amicis, diuersa tamen studia sequuntur. Stob. ibid. Theophrastus, affentationem recte quis turpe colloquium, & obsequium quoddam affentatorum vilitatis gratia institutum esse arbitretur. Stob. ibid.

SENTENTIAE POETICAE.

Aures superbas atque credulas vaser
Turbat affentator. Huic amor sus
Velis ministrat, suggeritq; audaciam
Impune quidvis mentiendi splendide.
Sic peius impositum, nescimus, unde
Virtutis, auris dum volucres aucupat,
Famamq; inane, laude veraci cadit.

Sapientia moralis & civilis praecept. lib. 4.

Est genus hominum, qui esse se primos omnium rerum Solunt,
Nec sunt: hos confector, hinc ego non parvo me ut rideant,
Sed his vltro arrideo, & eorum ingenia admiror simul.
Quicquid dicunt, laudo: id rursum si negant, laudo id quoque.
Negat quis? nego: ait? at? Postremo imperavi egomet mihi
Omnia assentari: si quis istis nunc est multo vberimus.
Terentius affentatorem & parasitum ita graphicè depingit
in Eunucho, Act. 2. sc. 2.

ADAGIVM.

Ad solarium verfari.
Dicitur in assentatores, & parasitos, qui curiose solent umbram
solarij obseruare & tempus caena inde discere. Cic.

APOLOGI.

De Coruo & Vulpe.

Sustulerat coruus alicunde caseum, & cum illo in altam arborum
tubuolara: Vulpecula, quae caseum concupisset, ita illum
adorta callide fertur, cum primum formam & nitorem pennarum,
& laudes augurij collaudaret: Plane, inquit, te summi Iouis volu-
crem esse dicam, si audiero etiam vocem & cantum dignum reli-
quitis virtutibus tuis. Coruus laudibus vulpis inflatus, clamorem e-
dere quam maximum posset. Ita de aperto rostro delapso caseo po-
tita vulpes, irridens illum. Nihil, inquit, tibi deest corue, praeter cor.
Fabula docet, assentatores & deridendos & comedendos alijs, vt
Terentius ait, exponere eos, qui illis delatentur. Ioach. Camer. libr.
Fabul. p. 157.

Aegrotus & Medicus.

Aegrotus quidam à medico suo interrogatus, quo pacto prae-
teritam noctem peregisset? respondit admodum fuisse. Hoc, in-
quit medicus, bonum est. Postridie reuersus, & similiter percun-
ctatus aegrotantem, audiuit, horrore fuisse ipsum vehementi concus-
sum. Hoc medicus, bonum, inquit, & ipsum est. Tertio seicita-
tus, quomodo haberet, cognouit intercutem effusam affligere homi-
nem. Sed & hoc bonum esse dixit. Digressio medico, accessit ex
amicis vnus aegrotum, & quid sit, inquit, & quo in loco sunt res
tuae? Optimo, inquit aegrotus: Nam multitudine bonorum extin-
guor.

Fabula indicat, non alijs homines magis succensere, quam ijs,
quos in suam gratiam mentiri, & à quibus assentationibus se falli
animaduertent. Ioachim. Camer. lib. Fabul. p. 98.

Vide Adulatio.

Assiduitas.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

ASSIDUITAS, Graecè ἀσσιδουα, & assiduis, ἀσσιδουα, &
Et est, qui rei cuiusdam indecise adhaeret, & quasi affixus est.
Quantum autem possit assiduitas, ostendit Hebr. Tamid.
Continuus, iurgis, frequens, sempiternus, & aduerb. semper. Hinc
Sals. in frequento: Συμμι, & αμμι, frequenter, & αμμι, frequens.

SENTENTIAE POETICAE.

Et γὰρ κεν καὶ σπινθηρὸς ἐπὶ σπινθηρὸν καὶ ἄβυσσος
καὶ ἄβυσσος τῶν ἔσθλων, τὰ χαρῶν πρὸς καὶ τὸ πρὸς
Siquidem enim & paruum paruo addideris,
Et frequenter istud feceris, mox quidem magnam & hoc
causent.

Quid, lib. 1. de Arte amandi.

Tempore difficiles veniunt ad aratra iuuentis,
Tempore lentae pari scena docentur equi.
Ferrens assiduo consumitur annulus vsu,
Interyt assidua vomer aduncus humo.
Quid magis est durum saxo, quid mollius vnda?
Dura tamen molli saxo cauantur aqua.
Sophocles.
Eamus quam celerrime. Non potest enim

Iusta diligentia nunquam reprehendi.
Si quis otiosus respexerit alterum
Locupletem, is festinabit: Si uer. plantarum
Et rem domesticam rite disponit, amulatur enim
Ditescerem: est autem hoc emulatio moralibus
Operando uiri perniciosus sunt & diuites.
Atque laborans multo magis amatur à dijs.
Non est autem dedecori laborare, sed otiosi.
Quod si labores, statim & otiosus aliquis amulatur
Ditescerem: diuitias vero, uirtus & gloria capere
Pecunia non rapta, sed diuinitus data, plurimum proficit
Virtus autem per labores incedit.

Boni uiri subire labores
Audent, & nullam uilla in re sunt timidi.
Plures studio boni sunt, quam natura.
Bona per labores augentur hominibus.
Virg. in Georg.

Labor improbus omnia vincit.
Euripides.

Haud poteris felix ab iure labore degere.
Et iuuenem laborare nolle, tu quis rei est.
Sophocles.

Nulla res magna sine labore tenet.
Euripides.

Nemo sibi laudem comparauit ex voluptatibus,
Nullus enim scors, celebris uir est.
Sed labores generositate parant.
Sophocles.

Nulla enim ratio praeteriti laboris habetur.
Labores cum iam abire dulces sunt.
Euripides.

Qua pulchra sunt, infinis laboribus comparantur.
Nulla in re oportet
Recte facientem omnino desperare.
Menander

Comprehendi possunt industria & labore omnia.
Omnia qua inquiruntur,
Indigere cura dicunt sapientes.
Sophocles.

Quod quaeritur, comprehendere potest: effugit autem
Antiphan.

Omnia diligentia subiunguntur,
Democritus.

Plures sunt exercitatione boni, quam natura.

APOPHTHEGMATA.

Menander, Si uel modicum modico coniunxeris, om-
ter feceris, statim fiet hoc quoque magnum. Omnium
date conficiuntur negotia. Stob. ferm. 19.
Democritus, vt assiduitatem in opere persequendo
ret, dicebat perpetuam cunctationem reddere adione-
ctas: & laborem continuum consuetudine fieri tepidum.
Stob. ibid.

SIMILITVDINES.

Vt qui paulum addit paulo, idque frequenter facit, ita
ceruum accumulatur: ita assiduitas ad bonam mentem
plurimum ualet. Plur.

Vt stilla cauat assiduitate saxum, vt ferrum contunde-
ritur: ita assiduitas etiam durissima vincit. Plur.

Gallus Phrygiae fluuius, si modice bibas, mederetur
modice, lympharum animum agit: Ita si philosophus
dicè attingas, prolium, sin totum te illi adixeris fluuii
mentis auferens: & inanis gloriae furor quodam praecipit
Eras. Plin.

ADAGIA.

Minutula pluuia imbrem parit, & uelut is uisus
Quoties res imtio pusilla crescit in maui. Quarta
gilandum, ne paulatim incidamus in maxima inuentione
Assidua stilla saxum excauat, pauca uirtus uisus
Admonet, nihil esse tam durum, quod non emulatur
dum, quod non efficitur assiduitas.

Dicendo dicere discunt, & rē dicitur tē dicitur
Quadrat: ad cuiusvis rei peritiam, quam possit
dicat, optemus omnium rerum magister. Prae-
mnes erunt id genus. Fabricando fabricam: Cantando
Scribendo scribere disces.

Noctesque diesque, uolens rē uisus.
Qua signa assidua & infatigabilis diligentia
tur. Horatius.

Nocturna versare manu, serare diurna.
Multis ictibus deicitur quercus. uisus rē uisus
De re factū quidem ardua, qua tamen assidua
casur.